

خم باده !

مستی از جام ندیدیم، خم باده کجاست !
در شب تیره‌ی دل آن مه آزاده کجاست !

همه در خانه نشستند و به خود در بستند
آن که ننشسته ز پا، آن یل استاده کجاست !

پیش آن بت همه بر خاک سیه افتادند
فاش گوئید هر آن کس که نیفتاده کجاست !

تا پیامی بفرستیم به بلقیس سبا
هدهد آن مرغ سلیمان فرستاده کجاست !

تاجتبیم ز جاکار به سامان نرسد
بر سر سفره دل روزی بنهاده کجاست !

وقت آن است که با زهریا عشق کنیم
راه مسجد بنما، دفتر و سجاده کجاست !

«بر سرخوان صفا منتظریم ای ساقی»
باده پیمای و بگو بخت خدا داده کجاست !

رضا شاپوریان
جمعه دوم اکتبر ۱۹۹۸